

SEMĂNĂTORUL

ABONAMENTE:
pentru agric și funcț. 100 lei
pentru autorități 500 „

Director,
Ing. agr. **Mih. Georgescu**

Redacția și Administrația
Str. Plevnei No. 8 — Siliștra

Anunțuri de tot felul și publica-
țiuni se primesc la redacție.

Este necesar împrumutul forțat.

Ori ce adevăr spus, poate produce supărare, de aceea exprimarea sincerității noastre în această chestiune, este sortită discuțiilor nu tocmai bine voitoare din partea deținătorilor de lei, în pachete. Cu toate acestea, noi vom spune lucrurilor pe adevăratul lor nume. Înainte de căderea guvernului Iorga, s'a propus de către D-sa câteva măsuri pentru soluționarea gravelor probleme ale statului Român. Printre acestea, îmi aduc aminte că figurau: 1) Reducerea funcționarilor; 2) Lichidarea trecutului și 3) Împrumutul forțat. Hei bine! Aceste propuneri cinstite și chibzuite, au fost acoperite imediat de lava hidro sulfurată, a unor partide politiciene, dornice de putere. Strigătele de durere ale nației românești, au fost înăbușite de uralele plătite ale celei mai demagogice înjghebări politice pe care a avut-o țara noastră. Sinceritatea și clara vedere a celui mai vestit vlăstar al României, marele cărturar d. Nicolae Iorga, a fost pur și simplu călcată în picioare și bârfită în mod obraznic. Nu spunem acestea din calcul căci nu este cazul dar din noi izbucnește revolta contra ticăloșilor

politicianiste *c a r i* sub masca fariseismului, afundă tot ce este: bună credință și sinceritate.

Dar iată că adevărul începe să triumfe. La apelul țării de a fi ajutat prin împrumut ca să se înzestreze, fiindcă Skoda-cii au zdrențuit-o de tot, cei care-s hrăniți de ea, întârzie de a subscrie sau spre a o jigni, subscriu sume derizorii. Aceșii viermi, care dețin banii țării, îi păstrează cât mai adânc sau la băncile din străinătate, forțând astfel patria, să meargă spre desnădejdie și chiar rușine. Rețeta este, totuși, gata. Fostul președinte de consiliu — nădejdia neamului — d-l prof. Nic. Iorga, a dat-o la timpul ei: împrumutul forțat. Atunci țara primind „nolens volens” spoiala superficialității „democrației integrale”, care se simțea cu musca pe căciulă, fiindcă banii ei erau în băncile elvețiene etc., s'a lăsat convinsă. Astăzi țara vede că a fost mințită. A mai fost mințită și de alții dar au fost mai moderați. Greșelile le văd cu toții. De aceea, cine are mult, să dea mult, cine are puțin, să dea puțin. Țara primește prin urmare, împrumutul forțat.

Mihail Georgescu

Învățătorii și Naționalismul.

Trăim într-o vreme când criza a început să prindă rădăcini din ce în ce mai adânci în țara noastră. Fuga nebună după titluri și munci ușoare este în toi. Clasele sociale fără a-și da seama de marea greșală ce o face, se agit, pun la cala crime, fără să se gândească că în rândurile lor intră și cei străini de cauză care găsind terenul de luptă, prielnic demoralizează și ruinează această țară în care fiecare român și-a dat obolul său de sânge. Clasele sociale, în lupta lor nebună politică, uită de cea mai nobilă grijă, care trebuie să încâtușeze inimile tuturor bunilor români, grija pentru liniștea țării și munca cinstită dela care vom aștepta ameliorarea crizei. Cei ce se bat în piept pela răspântii și agită poporul și mințile încă necoapte, cei ce se fac ocrotitorii maselor punându-se în fruntea lor, făcând paradă de naționalism, cei ce cred că ne dau lecție de patriotism, mint. Mint, pentru că în lupta lor nu urmăresc decât să pună ghiara pe o demnitate în țară, fără să se gândească că prin lupta lor, țara suferă. Nici oclăreșă socia-

lă n'a fost mai nedreptățită ca aceia a învățătorilor, dar nu s'au agitat. Au suportat rând pe rând simplificarea lefurilor, fără a murmura. Au cerut umil celor în drept și pe cale pașnică au spus căci nu mai poate duce viața, cu o astfel de leafă. Tăcuți, cu zâmbetul pe gură, fără să arate ură și în tocmai ca Iisus Hristos, înloc să se răscoale și să se pună în fruntea maselor, veniau și semănau sămânța naționalismului în sufletele micilor vlăstare. Și s'a a-deverit cândva aceasta. Au mers mai departe. Au îndurat foamea; foamea ce te face fiară din om, — au mâncat pe ascuns din traista copilului ce-l educa din bucășica lui de pâine — dar nu s'au răscolit și nu au părăsit școala. Protestările lor când și când, impuneau respect, dar n'au făcut manifestări de stradă, care ar fi dat prilej dușmanilor țării noastre, să tulbure ordinea în țară. Nu frica de armă i-au ținut la catedră, nu mai vorbim de pedeapsă căci foamea nu cunoaște margini; lau ținut în-tuiți simțul național cu care au plecat în suflet din micuțul lor sat, de munte, deal sau câmpie, infiltrat de mamă și învățător. Intorși dela școală în satele de unde au plecat au, început să semene și ei sămânța în sufletele r-

cilor vlăstare, sămânță din sămânța sufletelor lor, sămânța naționalismului dezinteresat. Iată ce i-au ținut pe învățătorii legați de catedra lor și au suferit în tăcere toate fazele chinurilor existenței fără a se agita și fără a se bate în piept făcând caz de naționalism. Cu toate acestea toate partidele care s'au perindat la cârma țării, nu au vroit să priceapă aceasta. Mărinimia învățătorilor n'a fost luată în considerație de cât de actualul ministru al Instrucțiunii. Învățătorii l-au comparat cu Spiru Haret. Intrucât este adevărat aceasta, timpul ne va preciza că D sa a dat noi speranțe învățătorilor ca să continue lucrul început pe ogorul naționalismului înviorător.

Nic. Gh. Cismariu

Despre cultura fasolei soia.

Asupra celor publicate de noi în numărul trecut, menținem fondul, însă în urma lămuririlor, ce am primit de la șefii autorizați — ai instituțiilor agricole de stat — revenim cu următoarele concluzii:

Culturile agricole ca: orz, porumb, mei, fasole etc. au început să dea deficite mari, nu atât prin recolte proaste cât prin lipsa de deșeuri. De aci a pornit scăderea fantastică a prețurilor. Cultura Soiei, intervine tocmai la momentul oportun. Dar pentru ca organizarea, prepararea și introducerea culturii de soia pe suprafațe întinse, să nu dea greș, sau făcut diferite rezerve și sau luat mai multe măsuri de garanție — prin contractele de cultură — justificându-se astfel: Sămânța de soia, este achiziționată de Societate cu preț mult mai mare de cât acel de 3 lei prevăzut în contracte. Sau pus condițiuni drastice relativ la neadmiterea corpurilor străine și mai ales a boabelor necoapte care dau o marfă de calitate inferioară și un aspect urât soei; aceste condițiuni erau necesare dat fiind obiceiul țărănilor de a recolta înainte de vreme. În ceea ce privește achitarea sumelor după 14 zile de la recepționare, se justifică prin faptul că plata se face pe centre și grupuri mai mari de cultivatori, evitându-se prin aceasta cheltuețele inutile.

... Astfel lămurindu-se — pentru un moment — chestiunea culturii soei, sfătuim călduros pe agricultori, să facă arături de toamnă și să fie gata, la momentul oportun, spre a încerca și această cultură promițătoare. Dealtfel pretutindeni am remarcat că este o însuflețire deosebită printre locuitori, privitor la cultura soei. Numai în regiunea agricolă Acadanlar sau făcut înscrieri pentru aprox. 1000 hectare.

Împrumutul înzestrării în Durostor.

Am arătat în numărul trecut, necesitatea urgentă pe care o are țara, de a fi înzestrată cu

armament, șosele, școli etc. etc. Atunci am statuit pe toți cititorii noștri să subscrie la împrumut. În prezent revenim din nou cu aceleași îndemnuri. Ținem însă a face o constatare: Pană acum în județul nostru s'a scris puțin, chiar foarte puțin față de bogăția regiunii. Cui se datorește aceasta? Nu vrem să facem, în momentul de față, nici o apreciere, dar vom reveni în curând, cu precizări spre a arăta cât este de mare sărăcia gesturilor la anumiți cetățeni care privesc numai peste frontieră. — Cele de mai sus, poate să constituie și un avertisment.

„S”

O muncă ordonată

De la o vreme a circulat prin județul nostru șovonuri, că șeful de reg. d. C. Popa ar fi cultivat 450 ha. prin abuz. Desigur șovonul ajungând la urechea D-lui Pref. Pucerea, acesta a semnalat cazul Minist. Agric. spre a ancheta și lua măsuri. Nu mare a fost surprinderea când după ancheta minuțioasă a d-lui Insp. G-ral I. Scobai și d-lui Prefect, s'a constatat că șeful de reg. d. C. Popa, n'a folosit nici măcar 4. m. p. necum 450 hectare. Întrebând apoi pe d-l Insp. G-ral Scobai, ce este adevărat despre cele ce se pun în spinarea d-lui C. Popa, ne-a rugat: „Scrie la gazeta că cercetând situația reg. agr. Acadanlar, condusă de șef. de reg. C. Popa, am găsit totul în perfectă regulă. Nici un abuz, nici o incurcătură. Afirm că din câte regiuni agr. am inspectat în țară, cea mai în ordine a fost reg. Acadanlar, a lui Const. Popa. Este un băet bun, corect și muncitor”.

Țăranii Durostoreni și conversiunea.

Legea conversiunii pare că dă rezultate oarecum satisfăcătoare dar bine înțeles nu acelea pe care le scontase legiuitorul. Din datele culese de noi, reese că pentru județul Durostor, s'au făcut 12000 de declarații. Din acestea sau plătit rata până în prezent, prin Ad-ția Financ. la 450; la Banca Națională — Casa de împrumut pe gaj — sau achitat apr. 60%; direct cu creditorii; au aranjat plata ratei, foarte mulți debitori. În general, în județul nostru, 40—50% din debitori și-au plătit rata conf. Legei de conversiune.

Cei care și-au putut achita, se prealează de dispozițiile art. 14 d' r L.C.

care prevede, că debitorul care n'a plătit 2 rate consecutive pierde beneficiul leg. conversiunii.

Aci au găsit un mic refugiu cei 50—60% din debitorii care n'au putut achita prima rată. Vom vedea însă dacă vor fi executați de creditori în veniturile actuale, pentru acoperirea ratei; legea conversiunii, art. 14, permite asemenea executări. Dela Banca Națională, ni s'a comunicat, că nu s'a dat nici o dispoziție în acest sens. Solicităm, prin urmare, în numele debitorilor nevoiași care n'au putut achita rata, să se ia măsuri, în vederea ocrotirii lor, de la caz la caz.

Din Ciclul faptelor sanitare dela Accadânlar.

„Justiția pământului” nu știu cum își va face datoria!

Insă, pe măsură ce vremea trece, d-na medic a circ. Accadânlar—M. Ungureanu,—își adaogă aproape zilnic (cum i se ivește ocazia favorabilă) câte o remarcabilă zală, la ingeniosul lanț al activității sale sanitare.

1. Astfel, toată lumea știe că, d-lui Radu Ivănescu din Accadânlar, trebuindu-i urgent un certificat medical, i-a pus pe masă 100 lei, cât i se întâmplase să aibe în buzunar (căci... numai 300 îi ceruse d-na medic), încredințându-i că restul de 200 i-i va aduce imediat. D-nei medic, neconvenindu-i întârzierea restului de bani, a luat suta și, „din greșala căreia—omul—îi este veșnic supus,” a aruncat-o în buzunarul... nu al omului care rămăsese uimit, ci al... d-sale, poruncind autoritar: „Nu-ți dau nici un certificat! Ieși afară!” d-l Ivănescu, care nu poate fi comparat cu oricine, i-a cerut cuviincios suta de lei înapoi, văzând că d-na medic nu binevoiește a-i elibera actul cerut. Ca răspuns, i se face cunoscut că suta de lei nu este pentru certificat.

„Dar pentru ce ați luat-o?” întrebă omul, uimit peste măsură că, la costul certificatului se adaugă încă o sută.

„Această sută este taxa pentru un minut de convorbire cu mine.” d-l Ivănescu plecă, lipsindu-se și de sută și de certificat, lămurit fiind pe deplin că, d-na medic percepe o taxă de 100 lei pentru fiecare minut de o convorbire cu cineva.

2. Tot pentru un certificat medical al cărui cost se fixase la 500 lei (ca să cuprindă absolutul neadevăr), i-a amanetat un „galben” în valoare de 800-1000 lei, pentru restul de lei 300, femeii Fatmeghiului Amet Ali Bedel, căreia—venindu-i gust să-și părăsească și al II-lea soț. Amet Ali Bedel—bun gospodar din Suiuciuc, a alergat la d-na medic să-i elibereze un certificat cu care să probeze în justiție că soțul ei a distrămat-o cu bătăile.

3. Colonistului Dobre Florea din Accadânlar, tot pentru un certificat medical (căci adevărul medicală nu vrea d. medic să-i elibereze), ca să motiveze absențele dela școală ale fiului său din cl. V, îi cere numai 250 lei.

(Cum chinuiește „goana după aur”, un biet suflet de femeie, cu multe sarcini impuse de viață!)

4. D-lui Dăscălescu—șeful post. jand. Accadânlar—pentru că nu și-a frecat degetele în fața d-nei medic, ca să producă un cât mai puternic curent electric „simptomele evidente ale auru-lui”, ce urma să emane din umila pun-gă a slujbașului, care aleargă, nemai știind de sine, la „salvatorul vieților omenești”, n'a binevoit să intervină cu „distinsa sa pricepere medicală”, la înlăturarea boalei ce cuprindea cu grave proporții viața soției sale.

5. Pentru aceleași motive a refuzat a se duce și la d-l Stere Boagiief din Accadânlar, căruia i se îmbolnăvise fiica.

6. In schimb, un misterios interes o îndemnă pe d-na medic să se aventureze în căsătoria unor tineri turci din Accadânlar („d-sa fiind—probabil—rudă cu vreun din părinții părintești”), opunând o rezistență absurdă unei iubiri reciproce, iubire a cărei putere e capabilă să înlătore orice obstacol. E o poveste excesiv — humoristică această căsătorie care, pe d-na medic a costat-o și voiajuri la Silistra, plus umilirea inevitabilă—în afaceri de acest soi,— în fața autorităților competente. Nu-mi îngăduie spațiul s'o redau; dar, o știe multă lume... și se mai știe că printr'o „tactică napoleoniană”, d-na medic, a reușit—în fine—în această luptă.

Iată faptele reale asanitate medicul circ. Accadânlar; Sunt, nu numai meșteșugit încadrate, dar mai sunt și.. „tragi-comice”! Și dacă opinia publică—ce nu trebuie desconsiderată—ar crede cândva că, truda noastră de a urma pe cei în drept către acțiunea de îndreptare (dacă nu înlăturare) a mediocrităților și ambițiilor feminine, mai ales în aceste vremuri și ținuturi, e zadarnică; apoi îndemn pe d-na medic—care, deschizând acțiune de judecată, plutește acum în „visul cazeriene” și zâmbește cu acea răutate—caracteristică șefilor-femei—la gândul că adversarii cari doresc „îndreptarea pătimășilor, nu moartea lor”, se vor nărui,—o îndemn zic, să se lase interogată, o clipă, de conștiința d-sale (dacă o mai are cum trebuie) asupra modului cum înțelege să-și îndeplinească sf. misiune ce i s'a încredințat și asupra mijloacelor prin care epuizează puterile slabe ale bietului popor; și să o lumineze această conștiință, ce va răspunde sârmanul ei suflet,—otrăvit de realizarea îndemmurilor trupesti,—când va suna ceasul ultim în care va trebui să și facă datoria „eterna justiție”?!
N. SOARE

„Graiul maramureșului”.

Ziar curat românesc, care apare în ținutul Maramureșului unde populația este tot așa de... peșteră. Tipărirea se face în cel mai regulat mod. Mijloacele financiare, care-l susține, mi le-a spus, la congres, simpaticul D-r M. Marina pe care-l invidiez, și regret că nu pot face și eu la fel pentru „Semănătorul”. Din paginile „Graiului” răsar frumoase flori naționale, atât de necesare epocii în care trăim. Citez în treacăt câteva articole: „Solidaritatea tineretului maramureșan de M. Marina; „Corul astrei la Uzhorod” de L. Patachi; „Oameni și măști” de I. Berinde; „Carte de școală” de P. Lenghel; „Miedrag” de T. Jilboreanu etc. etc. Iată ce face colectivitatea. Domnilor de la Maramureș, frumos exemplu ne dați. Vom ajunge și noi cei de pe aici ca să vă imitam? De ocamdată, vă urez spor și succes deplin spre binele nației pentru care luptați cu înfocare.

M. G.

Cronica Politică.

Iorghiștii se organizează.

Pentru care motive, se știe, partidul național de sub președinția D-lui Prof. N. Iorga, a început să se reorganizeze în mod temeinic. Județul nostru, vitregit până în prezent de asemenea organizație, a început să dea semne că nu mai este refractor ideilor și programului politic al D-lui Prof. N. Iorga. Astfel sub auspiciile D-lui D. Munteanu-Râmnic, fost ministru, subsecretar la interne, s'a constituit comitetul central județean

și se continuă stăruitor la refacerea comitetelor comunale. În curând vom fi în măsură a da și alte amănunte.

Național-Tărăniștii.

Se găsesc într'o complectă harababură: dezidențe, certuri și invidie. Ah! invidie câtă vreți.

Liberalii.

Fac treabă și treburi și... tac.

Averescanii.

Termometrul în urcare... arată temperatura de... febră.

Tărăniștii-creștini.

Pe lângă fostii lupiști nefuzionați sau alăturat și se alătură, în special românii din regat.

Georgiștii.

...„A fi sau a nu fi!”

Tărăniștii-radicali.

Prezenți—puțini—la datorie.

Gogiștii.

...„Sporesc pe fus tuiorul...”

Din Camerler.

Micul și liniștitul nostru sat, a fost onorat cu vizita D-lui D-r Tașcu Pucerea, simpaticul nostru Prefect de Județ.

D-sa, a venit însoțit de D-nii P. Roșculeț șeful ocolului Silvic Accadânlar Ing agr. S. Iacoblev șeful regiunii Agricole, Locot. Popescu Comand Plot. Jand Asfatchioiu și M. Muzechia, consilier Adjudețean.

D-l Prefect s'a interesat de aproape de nevoile locuitorilor, luând dispoziții pentru satisfacerea momentană a tuturor cererilor drepte.

La plecare, locuitorii, au făcut o frumoasă manifestare de simpatie d-lui prefect, și i-a urtat să stea cât mai mult în fruntea județului, pentru binele și mângăirea celor necăjiți.

Al. Protopopescu
Direc. Șc. Camerler

O scrisoare *

Stimate Doamne Director,

Am fost, poate, printre cei dintâi entuziaști cari au văzut în acțiunea D-v. de presă și de îndrumare agricolă, cinstită și sănătoasă, un îndreptar al vremii.

Am fost și sunt cititor constant al ziarului „Semănătorul”, care nu numai prin serios fond al problemelor sociale ce a desbătut dar chiar prin titajul său, știute fiind condițiile grele materiale ce întâmpină o publicație, astăzi, marchează un succes destul de apreciabil.

Iată de ce, nu mă surprinde, că în ultimul număr al „Semănătorului” (3 Noem. a. c.), mă socot vizat prin simpla deducție că am urmat a sluji la școala unde munca titanică a d-lui Președinte al asociației învățătorilor din Durostor, a fost unanim apreciată de oameni cu siritul superior.

—Prin această deducție—cred, că în așa zisul articol semnat de un pseudonim și asupra conținutului căruia onorata direcțiune nu-și asumă răspunderea—este vorba de mine.

Nu fac nicio discriminare, căci nu mă simt cu nimic atins!

Totdeauna am vroit, a mă socoti cel din urmă servitor al școlii naționale și, acele „întâmplări” și „toleranțe” nu le am dorit, iar „cocoșarea” s'a făcut fără lingușiri.

Departe de noi gândul de a ne putea compara cu scribul—căruia suntem siguri, altcineva i-a scris proza...!... infectă ca și... neființa sa imundă. Se vede că nu-l cunoaște pe D-l Președinte al asociației, care ne-a văzut pe fiecare, la catedra muncii—care conducea și controla învățământul din acest județ. O adevărată școală creatoare, la care micile adaosuri ce am putut înfăptui—se datoresc mai ales colectivității dascălești ce s'a perindat pe aci. E o mică creație de perindat, ce se adresează D-v. în calitatea însemnată ce aveți, de creator și conducător de curente în opinia publică. Iar ca să terminăm, ne îngăduim a arăta ce vrea ilustrul personaj: „Ote—toi de la, gue je my mette!”

Cu distins salutări,

Nic. I. Grigorescu

Subvizor școlar BABUC

*Redacția nu răspunde de cele publicate sub această rubrică.

DIVERSE.

—D. N. Opreșanu, judecător de ședință de la Trib. Durostor, a fost detașat în aceeași calitate la Trib. Ismail.

—Vreți să faceți analize: la pământ, nutreturi, alimente etc., adresați-vă la „Stațiunea Oenochimică la Institutul de cercetări agronomice.” Șoseaua Kiselef 22, București.

—D-l Maior I. Stoenescu a fost numit comandantul legiunii de jandarmi Durostor. Ii urăm sincer: Bun venit!

—Doriți să valorificați pământul d-vo? Citiți broșura: „Acidificarea solului și rolul calcarului în agricultură” de d-l Ing. agr. Mihail Georgescu. Preț 40 lei exemplarul. Adresați-vă la ziar.

—Sub directa comandă a d-lui General Todicescu, va funcționa cu începere de la 1 Dec. a. c. școala tuturor ofițerilor de rezervă aflați pe raza cerc. de recrutare Durostor.

—Viza livretelor la gradele inferioare se va face până la sfârșitul lunii de către comisiile speciale trimise în județ, precum și de cerc. de rec. din Silistra.

—Pentru articolul plin de ticăloșii publicat în ziarul „Viitorul Silistrei”, directorul nostru a dat în judecată pentru calomnie pe Pr. D. Teodorescu din Almalău, constituindu-se parte civilă cu 300000 lei, în folosul orfanilor de război.

—D-l Procuror general C. Naclan, de la Curtea de apel din Constanța, a inspectat Tribunalul Durostor, rămânând pe deplin mulțumit de cele constatate.

—Rectificare: Revista „Puncte Negre” a fost redactată de studentul C. Miron, până la No. 7, de aci înainte revista a trecut sub conducerea tânărului Mărdărescu.

—La cursul militar din Silistra, se vor ține cursuri de: Engleză, franceză, scrină, etc. Drept taxă, se plătește 100 lei de fiecare curs frecventat.

—Prețul porumbului la Silistra, a ajuns chiar și 14 lei dubla!!! Sute de căruțe se întorc la sate cu porumbul nevândut.

—Minist. Agr. a fost autorizat prin Lege să facă un împrumut de 10.000.000 lei pentru cumpărarea de reproducători. Ce face camera noastră agricolă căci în județ se simte mare nevoie de vierți, tauri, etc.?

Prețul cerealelor la Silistra

Grau 52—60 lei dubla, seara 44 lei dubla, porumb 14—23 lei dubla, fasolea 25—32 lei dubla, meiul 45 lei dubla.

VITE ALTOITE

Disponând de un stoc restrâns de vite altoite, înrădăcinate de un an din varietățile:

Chasselas d'oré

Perle de Csaba

Fetească

Aligoté

Semenndru

Pamit

Se vinde cu preț de 3—5 lei bucata. Garantăm autenticitatea. Doritorii se vor adresa: Strada „Plevnei” No 8—Silistra

Recomandăm călduros cititorilor noștri:

FARMACIA

„Sf. Anton”

din com. Accadânlar

prop. D-nei Maria Vas. Bădescu Execută ori ce rețetă cu prețuri ca la Silistra și Călărași.

Are în depozit un bogat asortiment de articole de drogherie

Încercați și vă veți convinge